

پیش‌بینی رفتار گسیختگی شاهتیر مرکب با سخت‌کننده‌ی طولی و پیشنهاد روش برآوردهای ظرفیت برشی

علی‌اکبر حیات داوودی (دانشجوی دکتری)

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، گروه عمران، نجف آباد، ایران

ابوبدیله‌قانی^{*} (استادیار)

گروه مهندسی عمران، دانشگاه خلیج فارس بوشهر

مجید قاسمی (استادیار)

گروه مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فرودین

در این پژوهش رفتار و پیشنهادی ظرفیت برشی شاهتیرهای مرکب بتی - فولادی با سخت‌کننده‌ی طولی در جان، تحت بارگذاری برشی به صورت تحلیلی و عددی مورد بررسی قرار گرفته است. روش تحلیلی با درنظرگرفتن عملکرد میدان کششی در جان شاهتیر، گسیختگی برشی دال بتی، و محل قرارگیری سخت‌کننده‌های طولی با موقعیت‌های مختلف در جان را بسط سازی شده است. برای توسعه‌ی روابط فرض شده است که هر پانل شاهتیر، مقاومت برشی مربوط به خود را ارائه می‌دهد. این فرض در بررسی‌های المان محدود مختلف به اثبات رسیده است. دقت روش پیشنهادی با استفاده از تحلیل‌های اجزاء محدود انجام گرفته بر روی شاهتیرهای مرکب، که چیدمان‌های مختلفی از سخت‌کننده‌های طولی دارند، سنجیده شده است. رفتار غیرخطی مصالح و هندسه‌ی شاهتیرهای مرکب با یک مدل سه‌بعدی اجزاء محدود شبه‌سازی شده است. نتایج این تحلیل‌ها نشان می‌دهد که وجود سخت‌کننده‌ی طولی در جان شاهتیر علاوه بر افزایش مقاومت کمانشی، مقاومت نهایی برشی شاهتیر را نیز افزایش می‌دهد. همچنین مقایسه‌ی نتایج به دست آمده از روش تحلیلی با مدل‌های اجزاء محدود نشان می‌دهد که روش تحلیلی قادر است پیش‌بینی ظرفیت نهایی شاهتیرهای با سخت‌کننده‌ی طولی، دقت قابل قبولی دارد.

farzad_hdavoodi@yahoo.com
a.dehghani@pgu.ac.ir
majid_ghasemi@qiau.ac.ir

وازگان کلیدی: شاهتیرهای مرکب، سخت‌کننده‌ی طولی، روش المان محدود، ظرفیت برشی.

۱. مقدمه

تفاوت اساسی بین یک شاهتیر I شکل و یک تیر معمولی، لاغری جان در شاهتیر است. این تفاوت سبب می‌شود که روش‌های موجود برای طراحی تیرهای معمولی برای شاهتیرها معتبر نباشند. در اولین مطالعات در این زمینه، کمانش کشسان ورق‌های جان با شرایط مختلف تکیه‌گاهی، بارگذاری، و همچنین چیدمان مختلفی از سخت‌کننده‌ها به صورت گسترشده‌ی مورد بررسی قرار گرفته و در نتایج مطالعات مذکور، روشی ساده برای محاسبه‌ی تنش کمانشی جان ارائه شده است.^[۱] سپس رفتار شاهتیرهای با جان سخت‌شده با سخت‌کننده‌های عرضی تحت بارگذاری برشی خالص مطالعه شده است.^[۲] ارزیابی روش‌های مختلف تعیین مقاومت برشی شاهتیرهای فلزی با سخت‌کننده‌ی عرضی نشان داده است^[۳] که روش بار نهایی،^[۴] بهترین روشی است

* نویسنده مسئول

تاریخ: دریافت ۱۵/۶/۱۳۹۳، اصلاحیه ۲/۱۳۹۴، پذیرش ۶/۱۳۹۴.

آزمایشگاهی متناظر خود در مدل‌های اجزاء محدود ارزیابی شده است. در این مطالعه، معادلات حاکم بر رفتار برشی شاهتیرهای مرکب با سختکننده طولی از مرحله‌ی کشسان تا مرحله‌ی گسیختگی با استفاده از روش کار مجازی توسعه داده شده است. سپس با استفاده از تحلیل‌های سه‌بعدی اجزاء محدود غیرخطی، دقت روابط ارائه شده سنجیده شده است. این تذکر لازم است که مدل‌سازی‌های اجزاء محدود بر روی نمونه‌های آزمایشگاهی صورت گرفته است، که رفتار آنها توسعه پژوهشگران دیگری نیز بررسی شده است. در پایان هم تأثیر چیدمان‌های مختلف سختکننده‌های طولی در مقادیر ظرفیت برشی مطالعه شده است. این تذکر لازم است که تأثیر سختکننده‌های قطری در رفتار شاهتیرهای کامپوزیتی، که مؤلفان انجام داده‌اند، قبلًا در نوشتار دیگری منتشر شده است.^[۲۰]

۲. مطالعه‌ی تحلیلی

۱.۲. عملکرد شاهتیرهای مرکب با سختکننده‌ی طولی تحت بار برشی

براساس مشاهده‌های آزمایشگاهی و مطالعه‌های اجزاء محدود،^[۱۳] رفتار شاهتیرهای مرکب با سختکننده‌ی عرضی تحت بار برشی را می‌توان مطابق شکل ۱ به ۴ مکانیزم برابر تقسیم‌بندی کرد. در ۲ مرحله‌ی اول، تنش‌های اصلی کششی و فشاری در ورق جان توسعه می‌یابند و یک مکانیزم جدید باربری در شاهتیر به وجود می‌آید، به طوری که بار برشی اضافه‌ی از طریق یک میدان تنش غشایی کششی تحمل می‌شود. در مرحله‌ی سوم، جان به مقاومت سلیم می‌رسد و در مرحله‌ی چهارم، گسیختگی نهایی با تشکیل مفاصل خمیری در بال‌ها و گسترش ترک‌خوردگی شدید در دال بتقی به وجود می‌آید. این وضعیت در شکل‌های ۱ج و ۱د نشان داده شده است. در شاهتیرهای مذکور به دلیل عملکرد مرکب، بخشی از میدان کششی قطری توسط دال بتقی مهار شده است و بنابراین بال فشاری تیر فولادی، عملکرد قوی‌تری نسبت به بال کششی خواهد داشت. چنین عملکردی سبب می‌شود که در حالت گسیختگی، فاصله‌ی بین مفاصل خمیری در بال فشاری (C_c) بیشتر از مفاصل بین مفاصل خمیری در بال کششی (C_t) باشد.

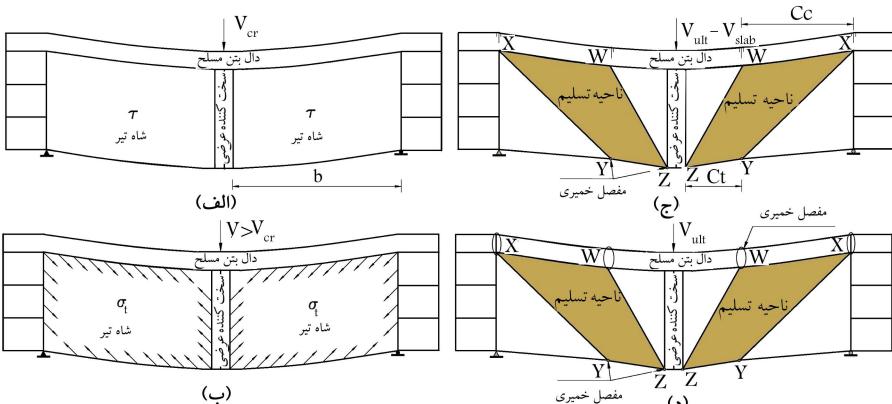
براساس شواهد آزمایشگاهی و نتیجه‌های بدست آمده از مطالعه‌های اجزاء محدود شاهتیرهای مرکب با سختکننده‌ی طولی،^[۲۱] می‌توان فرض کرد که در هر پانل از شاهتیرهای مذکور میدان کششی مربوط به خود ایجاد می‌شود و عملکرد کلی آنها مشابه با شاهتیرهای مرکب با سختکننده‌ی عرضی است. مقاومت نهایی شاهتیر مرکب با سختکننده‌ی طولی می‌تواند از ترکیب مقاومت برشی قسمت فولادی شاهتیر (V_s) و دال بتقی (V_c) محاسبه شود. این دو مؤلفه می‌توانند با درنظرگرفتن اثر مرکب به طور جداگانه محاسبه و سپس با هم جمع شوند تا مقاومت برشی نهایی شاهتیرهای مرکب با سختکننده‌ی عرضی به دست آید. مطالعه‌های تویسندگان این نوشتار نشان داده است که روابط مذکور تاکنون توسعه داده نشده‌اند. در این نوشتار، ۳ حالت مختلف برای قرارگیری سختکننده‌ی عرضی در نظرگرفته شده و براساس آن رابطه‌ی برشی پیش‌بینی مقاومت برشی توسعه داده شده است.

۲.۲. برآورده مقاومت برشی بخش فولادی شاهتیر

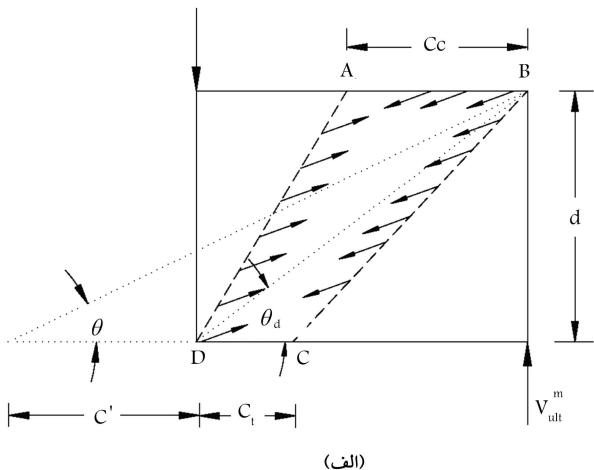
برای تعیین مقاومت برشی قسمت فولادی شاهتیر مرکب با سختکننده طولی از مدل کاردیف،^[۲۲] استفاده شده است. در مدل ذکر شده، اتصال سختکننده‌های طولی و عرضی به پانل برشی جان به صورت تکیه‌گاه ساده فرض می‌شود. این تذکر

داده است که کمینه‌ی صلیبیت سختکننده‌ی بی که توسط تئوری کمانش برآورد می‌شود، در بار نهایی جواب گو نیست.^[۷] در ادامه، نتایج بیش از ۱۴۰ آزمایش کمانشی بر روی جان شاهتیرهای آلومینیومی پیچ شده با سختکننده‌های طولی و عرضی یک طرفه ارائه شده است.^[۸] بر مبنای آزمایش‌های مذکور، قوانین طراحی برای فاصل سختکننده‌ها و متناسب قراردادن سختکننده‌های طولی و عرضی پیشنهاد شده است. با وجود اینکه تمام پژوهشگران بیان کرده بودند که مقاومت نهایی شاهتیرهای فولادی با سختکننده‌ی طولی بزرگ‌تر از مقاومت کمانشی جان بدون سختکننده است، تا آن زمان اثر سختکننده‌های طولی در رفتار و مقاومت نهایی شاهتیرها به طور واضح ارائه نشده بود. برای روشن شدن این مسئله، مطالعه‌های آزمایشگاهی بر روی شاهتیرها با سختکننده‌ی طولی انجام شده،^[۹] و این زمینه‌ی مطالعاتی در سال‌های اخیر نیز ادامه یافته است. به عنوان نمونه، تلاش شده است تا با تحلیل‌های عددی شاهتیرهای فولادی، علمت، چگونگی، و زمان تشکیل مفاصل خمیری شرح داده شود.^[۱۰] همچنین ظرفیت برشی و طراحی شاهتیرهای فولادی با ورق موج دار در جان به منظور رسیدن به طرحی اقتصادی ارائه شده است.^[۱۱]

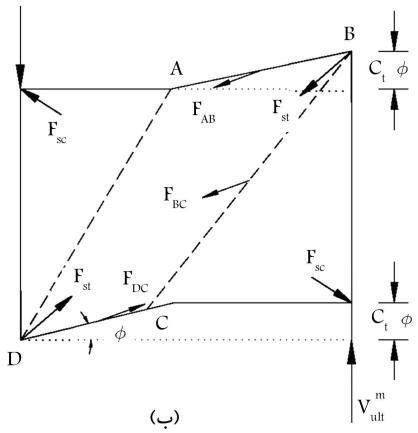
علی‌رغم مطالعات گسترده‌ی آزمایشگاهی و تئوری بر روی شاهتیرهای فولادی، فقط مطالعات محدودی بر روی شاهتیرهای مرکب پیشی - فولادی انجام شده است. شاهتیرهای متصل شده به دال بتقی مسلاخ از طریق گل میخ‌های برشی جوش شده به بال شاهتیر، رفتار متفاوتی در مقایسه با عملکرد شاهتیرهای فولادی تها دارند. در شاهتیرهای مذکور، رفتار میدان کششی در جان به دلیل عملکرد مرکب به طور چشم‌گیریغیر می‌کند. به طوری که در مرحله‌ی گسیختگی فاصله‌ی بین مفاصل خمیری در بال مرکب بزرگ‌تر از بال کششی است. همچنین رفتار کشسان و غیرکشسان این دو نوع شاهتیرها مقاومت است و مقاومت برشی نهایی شاهتیرهای مرکب به مقدار چشم‌گیری بزرگ‌تر از شاهتیرهای فولادی متناظر خود است. آزمایش‌های انجام شده روی شاهتیرهای مرکب دهانه‌ی کوتاه نشان می‌دهد که مقاومت برشی عمودی شاهتیرهای مرکب طراحی شده با اتصالات برشی کافی، به طور قابل ملاحظه‌ی بزرگ‌تر از مقاومت برشی شاهتیر فولادی تهااست.^[۱۲] همچنین آزمایش‌هایی بر روی شاهتیرهای مرکب با تکیه‌گاه ساده تحت بار برشی انجام شده و رابطه‌ی برشی محاسبه‌ی مقاومت برشی عمودی که شامل مقاومت برشی دال بتقی و شاهتیر فولادی بوده است، ارائه شده است.^[۱۳] و نیز روابطی برای طراحی شاهتیرهای مرکب براساس مقاومت برشی شاهتیر، که شامل مقاومت برشی دال بتقی است، ارائه شده است.^[۱۴] اما اثر عملکرد مرکب در این معادلات در نظر گرفته نشده است. رفتار شاهتیرهای مرکب با اتصالات برشی کم و زیاد، که به ترتیب منجر به عملکرد مرکب محدود و کامل می‌شود، تحت بارگذاری متراکز و یکنواخت با انجام تحلیل‌های اجزاء محدود غیرخطی مطالعه شده است.^[۱۵] همچنین با انجام یک مطالعه‌ی تحلیلی روی شاهتیرهای مرکب با تکیه‌گاه ساده تحت بار برشی و با درنظرگرفتن رفتار مرکب، یک روش تحلیلی برای پیش‌بینی ظرفیت برشی نهایی این گونه ارائه شده است. در پژوهش دیگری با درنظرگرفتن هشتم علاوه بر برش، روش ارائه شده اخیر،^[۱۶] ویرایش و روشنی برای تعیین ظرفیت برشی شاهتیرهای مرکب ارائه شده است.^[۱۷] اغلب پژوهشگران روی شاهتیرهای مرکب با سختکننده‌ی عرضی تمرکز کرده‌اند و تاکنون هیچ روشی برای پیش‌بینی مقاومت برشی نهایی شاهتیرهای مرکب با سختکننده‌ی طولی ارائه نشده است. در این مطالعه با بهکارگیری روش کار مجازی، روابطی برای تعیین مقاومت برشی شاهتیرهای بتقی - فولادی مرکب با سختکننده‌ی طولی پیشنهاد شده است. همچنین تئوری اساسی برای پیش‌بینی مقاومت برشی با درنظرگرفتن مراحل مختلف رفتار شاهتیر، که منجر به گسیختگی می‌شود، توسعه داده شده و دقت روش ذکر شده با مقایسه کردن مقادیر پیش‌بینی شده‌ی ظرفیت برشی با مقادیر به دست آمده از نمونه‌های

شکل ۱. چهار بخش مکانیزم با برابری شاه تیرهای مرکب.

(الف)

(ب)

شکل ۲. حالت گسیختگی برای برش خالص در قسمت فولادی شاه تیر.

بانل خواهد بود و به صورت روابط ۳ و ۴ قابل محاسبه است:

$$k = 5,34 + 4 \left(\frac{d}{b} \right)^2 \quad \text{و قطی که} \quad \frac{b}{d} \geq 1 \quad (3)$$

$$k = 5,34 + 4 \left(\frac{d}{b} \right)^2 + 4 \quad \text{و قطی که} \quad \frac{b}{d} \leq 1 \quad (4)$$

با رسیدن تنش برشی در بانل جان به مقدار τ_{cr} ، جان کمانش و مکانیزم با برابری تغییر می‌کند. بارهای اضافه شده پس از بار کمانشی توسط یک میدان کششی غشایی، که مطابق شکل ۲(الف) از بال تا بال پایین و از دو طرف تا سخت‌کننده‌های عرضی

لازم است که شرایط تکیه‌گاهی واقعی به نسبت ضخامت بال، جان، و سخت‌کننده‌ها وابسته است. با فرض اینکه از اثرات تنش‌های خمیشی بر تنش کمانشی جان صرف نظر شود و تنش غشایی (σ_t^y)، بر روی جان به صورت یکنواخت توزیع شود، مقاومت برشی نهایی قسمت فولادی شاه تیرهای مرکب با سخت‌کننده‌ی عرضی می‌تواند از رابطه‌ی به دست آید:^[۱۸]

$$V_s' = (C_c + C_t) \sigma_t^y t \sin^2 \theta + \sigma_t^y t d (\cot \theta - \cot \theta_d) \sin^2 \theta \quad (1)$$

$$+ \tau_{cr} t d \leq dt \frac{\sigma_{yw}}{\sqrt{3}}$$

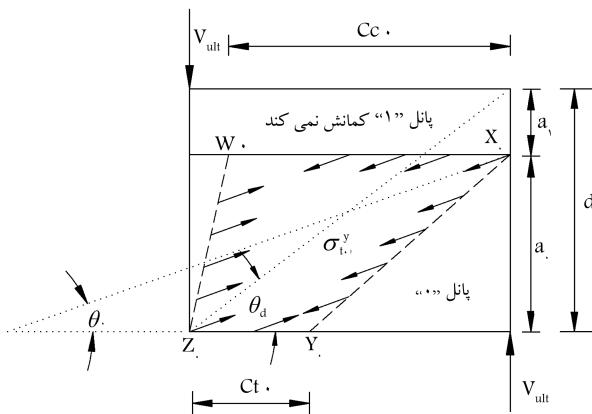
که در آن، C_c و C_t به ترتیب فاصله‌ی طولی مفاصل خمیری در بال فشاری و کششی σ_t^y تنش غشایی تسلیم در نوار کششی، θ زاویه‌ی تورب تنش غشایی کششی، θ_d زاویه‌ی قطر پانل برشی با افق، t ضخامت جان شاه تیر، d عمق جان شاه تیر، و τ_{cr} تنش برشی بحرانی کشسان در جان است (شکل ۲)، که با رسیدن تنش برشی به این مقدار، پانل جان دچار کمانش می‌شود. تنش برشی بحرانی کشسان با این فرض محافظه‌کارانه، که اتصال لبه‌های پانل برشی به سخت‌کننده‌ها با تکیه‌گاه ساده مدل‌سازی می‌شود،^[۲۰] براساس تئوری پایداری کلاسیک سازه‌ها،^[۲۱] به صورت رابطه‌ی ۲ نوشته می‌شود:

$$\tau_{cr} = k \left[\frac{\pi^2 E}{12(1-\nu^2)} \left(\frac{t}{d} \right)^2 \right] \leq \tau_y = \frac{\sigma_{yw}}{\sqrt{3}} \quad (2)$$

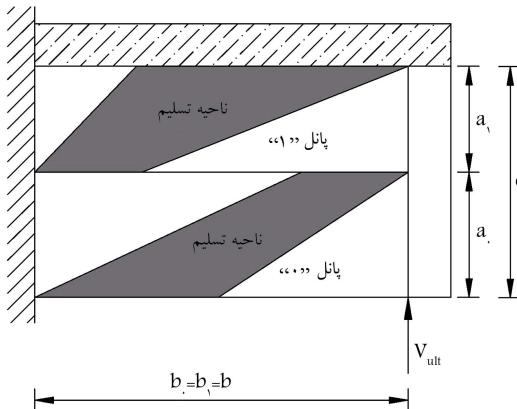
که در آن، E مدول کشسان، ν ضریب پواسون، σ_{yw} تنش تسلیم جان، τ_y تنش تسلیم برشی، و K ضریب کمانش کشسان برشی با سخت‌کننده‌ی طولی است. این تذکر لازم است که اگر یک شاه تیر با جان کاملاً مسطح تحت بارگذاری برشی واقع شود، تنش برشی یکنواختی در سرتاسر پانل رخ می‌دهد و متناظر با آن، تنش‌های کششی و فشاری اصلی با بزرگی τ در جان به ترتیب در زوایای ۴۵ و ۱۳۵ درجه نسبت به بال به وجود می‌آیند. با افزوده شدن بار برشی مقدار τ افزایش می‌یابد و با رسیدن به مقدار بحرانی، τ_{cr} پانل‌ها دچار کمانش می‌شوند.

اگر در جان شاه تیرهای مرکب از سخت‌کننده‌های طولی استفاده شود، بدینهی است که رابطه‌ی ۱ که برای شاه تیر با سخت‌کننده‌ی عرضی توسعه داده شده است، دیگر معنیر نخواهد بود. بنابراین با درنظر گرفتن اثرات سخت‌کننده‌ی طولی، رابطه‌ی جدیدی توسعه داده می‌شود.

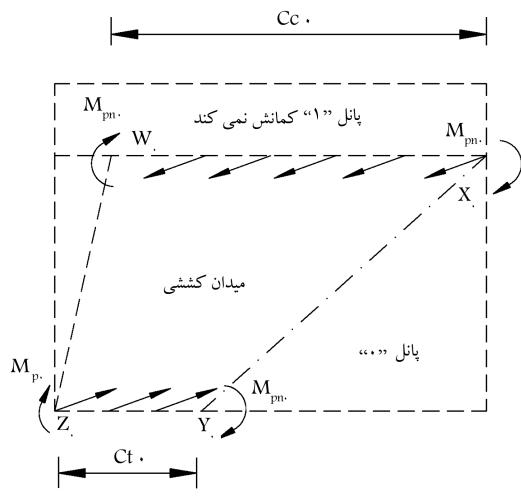
مطالعات برخی پژوهشگران^[۲۲] نشان داده است که ضریب کمانش کشسان با پانل‌های برشی، که با سخت‌کننده‌ی طولی تقویت شده باشند، وابسته به نسبت ابعاد

شکل ۴. عملکرد شاهتیر مرکب چنانچه پانل «۱» کمانش نکند.

شکل ۳. مدل میدان کششی برای پانل برشی با سختکننده طولی.

شکل ۵. دیاگرام آزاد جسم پانل چنانچه پانل «۱» کمانش نکند.

از رابطه ۷ به دست می‌آید:

$$V_{s1} = a_t t \frac{\sigma_{yw}}{\sqrt{3}} \quad (7)$$

همچنین به صورت ساده‌تر مقدار V_{s1} در این حالت می‌تواند از روش ارائه شده در استاندارد BS ۵۹۵۰، از رابطه σ_{yw} به دست آید. $V_{s1} = 0.76 \cdot a_t \cdot t \cdot \sigma_{yw}$. عملکرد برشی پانل «۱» کمی پیچیده‌تر از پانل «۱» است و مقاومت برشی آن را می‌توان از معادله ۱ به دست آورد. با دقت‌گرفتن دیاگرام آزاد برای پانل «۱»، مطابق شکل ۵، فاصله‌ی طولی مفاصل خمیری در معادله ۱ برای این حالت از روابط ۸ و ۹ به دست می‌آید:

$$C_c = \frac{2}{\sin \theta} \sqrt{\frac{M_{pn1}}{\sigma_t^y t}} \leq b \quad (8)$$

$$C_t = \frac{2}{\sin \theta} \sqrt{\frac{M_{p1}}{\sigma_t^y t}} \leq b \quad (9)$$

که در آن‌ها، M_{p1} لنگر خمیری بال کششی است و از رابطه τ_f / ۴ محسوبه می‌شود و M_{pn1} ، لنگر خمیری بال فشاری است که براساس توزیع نیروها در مقطع مطابق آنچه در شکل ۶ نشان داده شده است، محسوبه می‌شود. مقدار لنگری که باعث تشکیل مفاصل خمیری W و X می‌شود، باید از لنگر مقاوم قسمت بالای شاهتیر مرکب بیشتر شود، زیرا فقط در این صورت مفصل

توسعه می‌یابد، تحمل می‌شود؛ که به این فرایند، عملکرد برشی میدان کششی گفته می‌شود. با افزایش بارگذاری، تنش غشایی افزایش می‌یابد، تا آنکه مجموع این تنش و تنش کمانشی τ_{cr} سبب تسlijm جان شوند. این مقدار تنش غشایی، که با σ_t^y نشان داده می‌شود، براساس مطالعات دیگر، [۱] از رابطه ۵ به دست می‌آید:

$$\sigma_t^y = -\frac{3}{2} \tau_{cr} \sin 2\theta + \sqrt{\sigma_{yw}^2 + (\tau_{cr})^2 [(\frac{3}{2} \sin 2\theta)^2 - 3]} \quad (5)$$

که در آن، θ زاویه‌ی تورب تنش غشایی کششی و σ_{yw} تنش تسlijm جان است. اگر در پانل جان از یک سختکننده طولی استفاده شود، مطابق شکل ۳ جان به دو پانل تقسیم می‌شود که در هر کدام از آنها میدان کششی غشایی کششی خواهد گرفت و با رسیدن تنش غشایی کششی به σ_t^y ، دو ناحیه‌ی تسlijm مجزا به وجود خواهد آمد. برای رخداد چنین رفتاری، سختکننده طولی باید از یک سو صلیبیت کافی برای تشکیل میدان کششی در هر پانل برشی و از سوی دیگر، سطح مقطع کافی برای انتقال مؤلفه‌های افقی میدان کششی از یک سمت پانل به سمت دیگر را داشته باشد.

در ادامه، برای برآورد مقاومت برشی بخش فولادی شاهتیر مرکب فرض شده است که ابعاد پانل‌های «۱» و «۰»، به ترتیب a_1 ، b_1 ، a_0 ، b_0 باشند، به طوری که عرض پانل جان، $b_1 + a_1 = d$ ، $b_0 + a_0 = d$ باشدند. اکنون مقاومت برشی هر پانل (V_{s1} و V_{s0}) می‌تواند به طور جداگانه و سپس، مقاومت برشی نهایی قسمت فولادی شاهتیرهای مرکب با سختکننده طولی (V_s) از مجموع مقاومت برشی هر پانل به صورت رابطه ۶ به دست آید:

$$V_s = V_{s1} + V_{s0} \quad (6)$$

مقادیر V_{s1} و V_{s0} به موقعیت سختکننده طولی در جان و کمانش و یا عدم کمانش پانل‌ها وابسته است. براساس موقعیت سختکننده طولی، هر کدام از پانل‌های «۱» و «۰» ممکن است کمانش نکند و یا هر دو پانل کمانش نکند، که در هر حالت شاهتیرهای مرکب رفتار متفاوتی خواهند داشت. در ادامه، جزئیات هر حالت به طور جداگانه مورد بررسی قرار گرفته است.

۱.۲.۱. مقاومت برشی قسمت فولادی شاهتیر چنانچه پانل «۱» کمانش نکند مطابق شکل ۴، اگر سختکننده طولی در نزدیکی بال فوقانی قرار گیرد، پانل «۱» دچار کمانش نمی‌شود. به عبارت دیگر، تنش برشی بحرانی در جان پانل «۱»، از تنش تسlijm τ_y بیشتر می‌شود. در چنین حالتی مقاومت برشی پانل «۱» مستقیماً

p_{w1} و نیروی موجود در ورق سخت‌کننده p_s هستند. با درنظرگرفتن تعادل نیروهای کششی و فشاری، فاصله‌ی \bar{Y} از رابطه‌ی ۱۱ به دست می‌آید:

$$\bar{Y} = \left(\frac{t_f}{2} \right) \left(1 + \frac{p_{w1} + p_s - p_{rb} - p_{rt}}{p_f} \right) \quad (11)$$

که در آن، p_f نیروی بال، p_{w1} نیروی جان در پانل «۱» و p_s نیروی موجود در ورق سخت‌کننده است. با لنگرگیری حول محور خشی خمیری، لنگر خمیری بال فشاری M_{pn} ، از رابطه‌ی ۱۲ به دست می‌آید:

$$M_{pn} = \frac{p_f}{2t_f} \left[\bar{Y}^2 + (t_f - \bar{Y})^2 \right] + (p_{rt}d_{rt} + p_{rb}d_{rb} + p_{w1}d_w + p_s \quad (12)$$

که در آن:

$$p_{rt} = \sigma_{yr} A_{rt}$$

$$p_{rb} = \sigma_{yr} A_{rb}$$

$$p_f = \sigma_{yf} b_f t_f$$

$$p_{w1} = \sigma_{yw} a_1 t_w$$

$$p_s = \sigma_{yf} b_f t_s$$

که در آن‌ها، A_{rt} و A_{rb} به ترتیب سطح مقطع آرماتورهای فوقانی و تحتانی در دال بتی، و σ_{yr} و σ_{yf} به ترتیب مقاومت تسلیم آرماتورها و بال هستند.

برای آنکه تار خشی خمیری در جان پانل برشی «۱» قرار گیرد، باید رابطه‌ی ۱۳ برقرار باشد:

$$p_{rt} + p_{rb} + p_f < p_{w1} + p_s \quad (13)$$

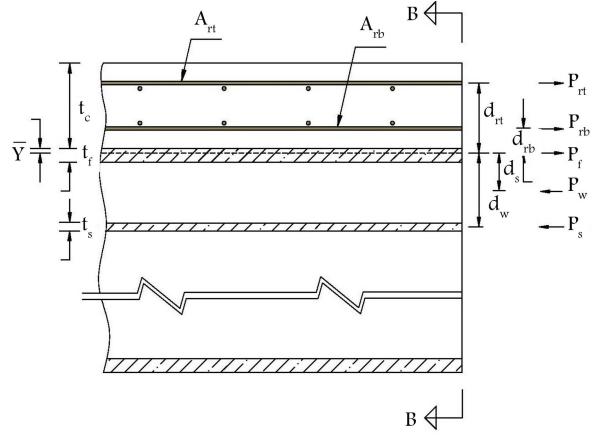
در این حالت نیز اگر فرض شود تار خشی در فاصله‌یی به اندازه‌ی \bar{Y} از لبه‌ی بال فوقانی فولادی شاه‌تیر قرار گیرد، قسمتی از جان به اندازه‌ی \bar{Y} درکشش و قسمت دیگر یعنی ($\bar{Y} - a_1$) در فشار قرار می‌گیرد. در این حالت نیز قسمت کششی بال مرکب شامل نیروهای موجود در آرماتورها و بال فولادی و قسمت فشاری شامل نیروی درون سخت‌کننده هستند. با درنظرگرفتن تعادل نیروهای کششی و فشاری، فاصله‌ی \bar{Y} را می‌توان از رابطه‌ی ۱۴ به دست آورد:

$$\bar{Y} = \left(\frac{t_f}{2} \right) \left(1 - \frac{p_f + p_{rb} + p_{rt} - p_s}{p_{w1}} \right) \quad (14)$$

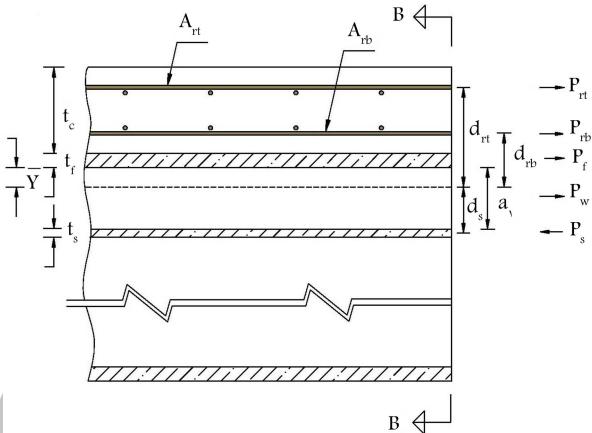
با لنگرگیری حول تار خشی خمیری، لنگر خمیری بال مرکب M_{pn} ، از رابطه‌ی ۱۵ به دست می‌آید:

$$M_{pn} = \frac{p_w}{2a_1} \left[\bar{Y}^2 + (a_1 - \bar{Y})^2 \right] + (p_{rt}d_{rt} + p_{rb}d_{rb} + p_f d_f + p_s d_s) \quad (15)$$

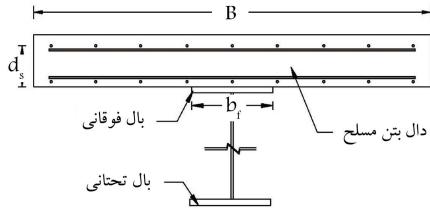
بنابراین لنگر خمیری در هر کدام از حالت‌های قرارگیری تار خشی با روابط ذکر شده قابل محاسبه است و از آن می‌توان برای محاسبه C_c و مطابق R_C استفاده کرد. به این ترتیب تمامی پارامترهای رابطه‌ی ۱ تعیین می‌شود و می‌توان مقاومت برشی پانل «۱» را از رابطه‌ی مذکور و مقاومت برشی پانل «۱» را از رابطه‌ی ۷ محاسبه کرد و سپس مطابق رابطه‌ی ۶ مقاومت برشی کل قسمت فولادی شاه‌تیر در حالتی که پانل «۱» کمانش نکند، از مجموع V_{s1} و V_{s2} به دست خواهد آمد.

الف) تار خشی در بال فوقانی شاه تیر باشد؛

ب) تار خشی در جان پانل «۱» باشد؛

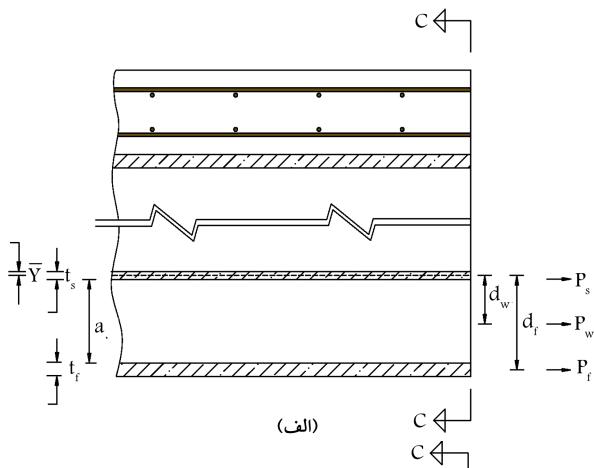
ج) نمایش مقطع عرضی شاه تیر.

شکل ۶. جزئیات در بال مرکب و پانل «۱».

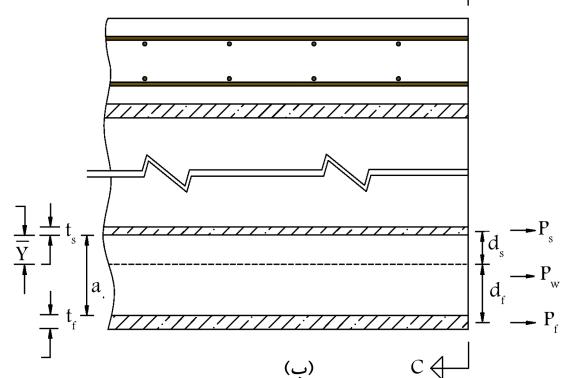
خمیری می‌تواند تشکیل شود. همان‌طور که در شکل ۶ االف نشان داده شده است، فرض می‌شود قسمت بالایی شاه‌تیر شامل: دال بتی، بال فولادی فوقانی، جان پانل «۱»، و سخت‌کننده طولی باشد. با درنظرگرفتن مقطعی در مجاورت تکیه‌گاه، که تحت لنگر منفی قرار می‌گیرد، تار خشی خمیری قسمت بالایی شاه‌تیر می‌تواند مطابق شکل ۶ در بال یا مطابق شکل ۶ در جان پانل «۱» قرار گیرد. بنابراین باید لنگر خمیری به طور جداگانه محاسبه شود. برای آنکه تار خشی خمیری در بال فولادی فوقانی شاه‌تیر قرار گیرد، باید رابطه‌ی ۱۰ برقرار باشد:

$$p_{rt} + p_{rb} + p_f > p_{w1} + p_s \quad (16)$$

اگر در این حالت فرض شود تار خشی در فاصله‌یی به اندازه‌ی \bar{Y} از لبه‌ی بالی بال قرار گیرد، قسمتی از بال فولادی به اندازه‌ی \bar{Y} در کشش و قسمت دیگر یعنی، ($t_f - \bar{Y}$) در فشار واقع می‌شود. قسمت کششی بال مرکب شامل نیروهای آرماتورهای بال و پایین p_{rt} و p_{rb} و قسمت فشاری شامل نیروی موجود در جان

(الف)

(ب)

شکل ۹. جزئیات در بال کششی و پانل «۰».

یعنی (\bar{Y}) در فشار قرار می‌گیرد. قسمت کششی بال مرکب شامل نیروهای موجود در آرماتورهای دال است. با درنظرگرفتن تعادل نیروهای کششی و فشاری فاصله \bar{Y} می‌تواند از رابطه 17 به دست آید:

$$\bar{Y} = \left(\frac{t_f}{2} \right) \left(1 - \frac{p_{rb} + p_{rt}}{p_f} \right) \quad (17)$$

با لنگرگیری حول تار خشی خمیری، لنگر خمیری بال فشاری M_{pn1} از رابطه 18 محاسبه می‌شود:

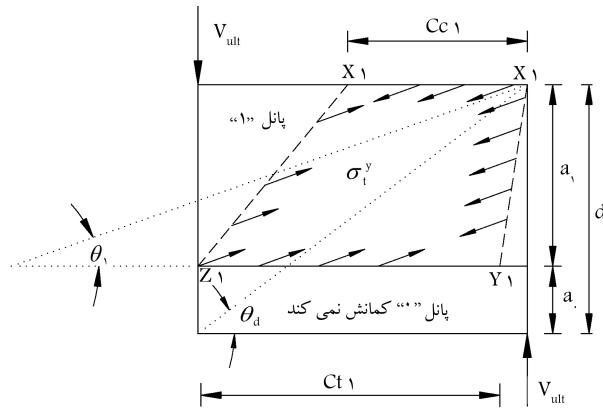
$$M_{pn1} = \frac{p_f}{2 \cdot t_f} \left[\bar{Y}' + (t_f - \bar{Y})' \right] + (p_{rt} \cdot d_{rt} + p_{rb} \cdot d_{rb}) \quad (18)$$

لنگر خمیری بال کششی فولادی M_p با توجه به شکل 9 به دست آید. مقدار M_p بستگی به موقعیت تار خشی دارد، که ممکن است در جان پانل «۰» یا بال پایین شاه‌تیر قرار گیرد. این تذکر لازم است که با فرض اینکه ضخامت ورق سخت‌کننده کمتر از ضخامت بال باشد، تار خشی نمی‌تواند در ورق سخت‌کننده قرار گیرد. بنابراین با توجه به موقعیت تار خشی لنگر خمیری برای هر حالت به طور جداگانه به دست آید.

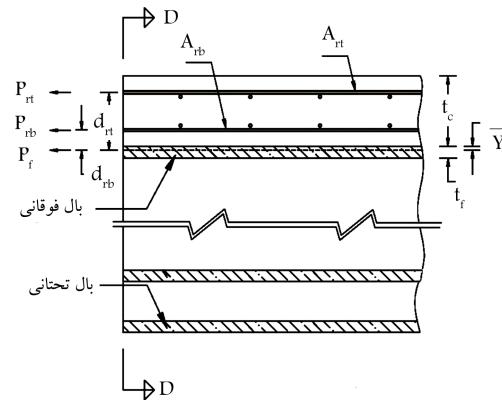
حالت اول آن است که تار خشی خمیری در جان پانل «۰» واقع شود. این حالت زمانی رخ می‌دهد که رابطه 19 برقرار باشد:

$$p_s + p_w > p_f \quad (19)$$

در این حالت تار خشی خمیری در جان پانل «۰» در فاصله \bar{Y} از لبه پایین سخت‌کننده طولی مطابق شکل 19 قرار می‌گیرد. قسمتی از بال فولادی به

شکل ۷. عملکرد شاه‌تیر مرکب چنانچه پانل «۰» کمانش نکند.

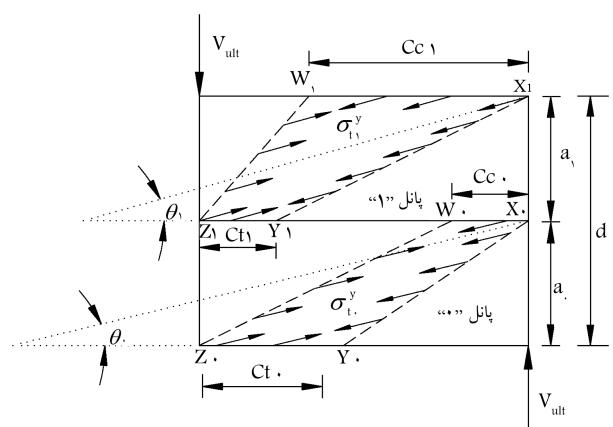

شکل ۸. جزئیات در بال مرکب.

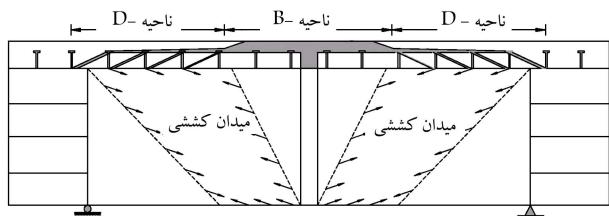
۲.۲.۲ مقاومت برشی قسمت فولادی شاه‌تیر چنانچه پانل «۰» کمانش نکند اگر سخت‌کننده طولی مطابق شکل 7 در نزدیکی بال کششی قرار گیرد، پانل «۰» دچار کمانش نمی‌شود. به عبارت دیگر، تنش برشی بحرانی τ_{cr} در جان این پانل از تنش تسییم τ_y بیشتر می‌شود. در چنین شرایطی مقاومت برشی پانل «۰» مشابه با رابطه 7 به صورت رابطه 16 نوشته می‌شود:

$$V_{0.0} = a \cdot t \frac{\sigma_{yw}}{\sqrt{3}} \quad (16)$$

مقاومت برشی پانل «۱» می‌تواند از معادله 1 به دست آید. لنگرهای خمیری در بال‌های کششی و فشاری، M_{p1} و M_{pn1} ، با معادله‌های داده شده در قسمت قبل متفاوت است. از آنجا که در این حالت فرض شده است که پانل «۱» کمانش بکند، میدان کششی غشایی شکل خواهد گرفت و مقاومت برشی آن را می‌توان از معادله 1 بدست آورد. بنابراین نیاز است که مقادیر C و C_e که با روابط 8 و 9 معرفی شده‌اند، براساس لنگرهای خمیری بال‌های کششی و فشاری در روضعتی که پانل «۱» کمانش بکند، محاسبه شوند. به عبارت دیگر در روابط 8 و 9 به جای مقادیر M_{p1} و M_{pn1} باید مقادیر M_{p1} و M_{pn1} جایگزین شوند. برای محاسبه دو لنگر خمیری مذکور از جزئیات نیرویی نشان داده شده در شکل 8 کمک گرفته شده است. در این حالت بال فوقانی شاه‌تیر، که عملکرد مرکب دارد، شامل بال فولادی و دال بتن مسلح است. در طول دهانه شاه‌تیر، مقطع D نزدیک به تکیه‌گاه که تحت لنگر منفی قرار می‌گیرد، را در نظر بگیرید. فرض می‌شود که تار خشی خمیری بال مرکب در بال فولادی شاه‌تیر و در فاصله‌یی به اندازه‌ی \bar{Y} از لبه بالا قرار گیرد. بنابراین قسمتی به اندازه‌ی \bar{Y} از بال فولادی در کشش و قسمت دیگر آن

شکل ۱۰. عملکرد شاه‌تیر مرکب چنانچه هر دو پانل کمانش کند.

شکل ۱۱. نحوه پخش تنش در دال بتقی شاه‌تیر مرکب.

۴.۲.۲ مقاومت برشی دال بتقی (V_c)
 $M_{p1} = \sigma_{yf} b_s t_s^3 / 4$ به دست می‌آید. از طرفی، لنگر خمیری سخت‌کننده طولی در پانل «۱۰»، $M_{pn} = \sigma_{yf} b_s t_s^3 / 4$ از رابطه‌ی $M_p = \sigma_{yf} b_f t_f^3 / 4$ بدست می‌آید. اکنون مقاومت برشی پانل‌ها یعنی V_{s1} و V_{s2} از رابطه‌ی ۱ قابل تعیین است و سپس مقاومت برشی بخش فولادی شاه‌تیر مرکب از مجموع دو مقاومت مذکور به دست می‌آید.

۴.۲.۳ مقاومت برشی دال بتقی درسال ۱۲^[۱۸] نشان داده است که عملکرد مرکب میان شاه‌تیر فولادی و دال بتقی فقط در قسمتی از شاه‌تیر وجود دارد. بنابراین مطابق شکل ۱۱ می‌توان طول دهانه‌ی شاه‌تیر مرکب را به دو قسمت «ناحیه‌ی B» و «ناحیه‌ی D» تقسیم‌بندی کرد که در آن فقط ناحیه‌ی D، عملکرد مرکب دارد. از آنجا که فرمول‌بندی مقاومت برشی دال بتقی در شاه‌تیر مرکب در مطالعه‌ی مذکور^[۱۸] توضیح داده شده است، در اینجا فقط به ذکر روابط بسته شده است.

ظرفیت برشی ناحیه‌ی D را می‌توان براساس ۵-۰ ACI ۲۴۳۱۸M^[۲۴] از رابطه‌ی ۲۵ به دست آورد:

$$V_{C-D} = F_{st} \sin \omega \cdot N_{st} \quad (25)$$

که در آن N_{st} تعداد گل میخ در هر ردیف و F_{st} مقاومت فشاری اسمی یک دستک فشاری (strut) بدون آرماتور برشی است، که مطابق شکل ۱۱ در فاصله‌ی میان دو گل میخ متواالی تشکیل می‌شود^[۲۵] و از رابطه‌ی ۲۶ قابل محاسبه است:

$$F_{st} = f_{ce} A_{st} \quad (26)$$

به طوری‌که (رابطه‌ی ۲۷):

$$f_{ce} = ۰,۸۵ \beta_s f_{cu} \quad (27)$$

که در آن، $\beta_s = ۱$ برای دستک فشاری با مقطع یکنواخت، $\beta_s = ۰,۷۵$ برای دستک فشاری بطری‌شکل با آرماتور عرضی کافی، $\beta_s = ۰,۶۰$ برای دستک

اندازه‌ی \bar{Y} در کشش و قسمت دیگر آن یعنی ($a - \bar{Y}$) در فشار قرار می‌گیرد. قسمت کششی شامل نیروهای موجود در ورق سخت‌کننده (p_s)، و قسمت فشاری شامل نیروی موجود در بال (p_f) است. با درنظرگرفتن تعادل نیروهای کششی و فشاری فاصله‌ی \bar{Y} می‌تواند از طریق رابطه‌ی ۲۰ به دست آید:

$$\bar{Y} = \left(\frac{a}{2} \right) \left(1 + \frac{p_f - p_s}{p_w} \right) \quad (20)$$

سپس با لنگرگیری حول تار خشی خمیری، لنگر خمیری بال فشاری (M_{p1})، از معادله‌ی ۲۱ به دست می‌آید:

$$M_{p1} = \frac{p_w}{2 \cdot a} \left[\bar{Y}^2 + a - \bar{Y} \right] + (p_s \cdot d_s + p_f \cdot d_f) \quad (21)$$

حالات دوم آن است که تار خشی خمیری در بال پایین شاه‌تیر واقع شود. این حالت زمانی رخ می‌دهد که رابطه‌ی ۲۲ برقرار باشد:

$$p_s + p_w < p_f \quad (22)$$

این شرایط در شکل ۹ ب نشان داده شده است. در این حالت فرض شده است که تار خشی خمیری در بال پایین شاه‌تیر در فاصله‌ی b از لبه‌ی بال فولادی در کشش و قسمت مذکور قرار می‌گیرد. بنابراین قسمتی به اندازه‌ی \bar{Y} از بال فولادی در کشش و قسمت دیگر آن یعنی ($\bar{Y} - t_f$) در فشار قرار می‌گیرد. قسمت فشاری نیروهای فشاری و کششی فاصله‌ی (p_s) و جان (p_w) است. با درنظرگرفتن تعادل نیروهای فشاری و کششی فاصله‌ی \bar{Y} از رابطه‌ی ۲۳ قابل محاسبه است:

$$\bar{Y} = \left(\frac{t_f}{2} \right) \left(1 - \frac{p_s + p_w}{p_f} \right) \quad (23)$$

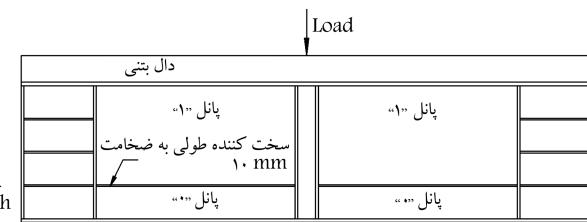
با لنگرگیری حول تار خشی خمیری، لنگر خمیری بال فشاری (M_{p1}) از طریق رابطه‌ی ۲۴ محاسبه می‌شود:

$$M_{p1} = \frac{p_f}{2 \cdot t_f} \left[\bar{Y}^2 + (t_f - \bar{Y})^2 \right] + (p_s \cdot d_s + p_w \cdot d_w) \quad (24)$$

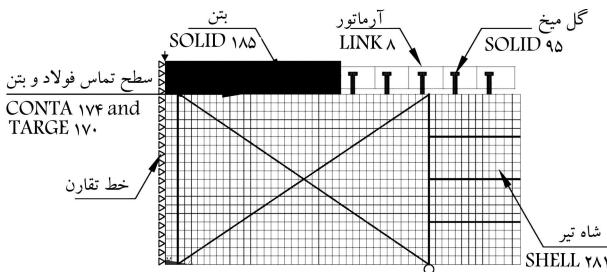
بنابراین لنگر خمیری در هر کدام از حالت‌های قرارگیری تار خشی با استفاده از روابط به دست آمده قابل محاسبه است و از آن می‌توان مقادیر C_c و C_t را با استفاده از روابط ۸ و ۹ محاسبه کرد. بنابراین تمامی پارامترهای رابطه‌ی ۱، برای تعیین مقاومت برشی پانل «۱۱» که دچار کمانش شده است مشخص می‌شود. مقاومت برشی پانل «۱۰» نیز که دچار کمانش نشده است از رابطه‌ی ۱۶ به دست می‌آید. بنابراین مقاومت برشی قسمت فولادی شاه‌تیر در این حالت از مجموع این دو مقاومت برشی به دست می‌آید.

۴.۲.۲ مقاومت برشی قسمت فولادی شاه‌تیر مرکب چنانچه هر دو پانل کمانش کند

اگر سخت‌کننده طولی در وسط جان شاه‌تیر قرار گیرد، تنش غشایی کششی مطابق شکل ۱۰ در هر کدام از پانل‌های «۱۱» و «۱۰» می‌تواند دچار کمانش شود و تنش غشایی کششی در آنها شکل گیرد. بنابراین مقاومت برشی هر دو پانل را می‌توان از معادله‌ی ۱ به دست آورد. برای این منظور باید C_c و C_t برای هر پانل به صورت مجزا به دست آید، تا بتوان از معادله‌ی ۱ برای تعیین مقاومت برشی استفاده کرد. در محاسبه‌ی C_c و C_t برای هر پانل می‌توان از روابط ۸ و ۹ استفاده کرد و در هر مورد لنگر خمیری مربوط را در روابط قرار داد. این تذکر لازم است که لنگر خمیری بال مرکب در پانل «۱۱» از معادله‌ی ۱۸ قابل محاسبه است. همچنین لنگر خمیری سخت‌کننده طولی مربوط به این پانل از رابطه‌ی

شکل ۱۲. نمونه‌ی از شاه‌تیرهای مرکب CPG۱، CPG۲، CPG۳ و CPG۴ با سخت‌کننده‌ی عرضی و سخت‌کننده‌ی طولی افزوده شده در مدل اجزاء محدود.

شکل ۱۳. نمونه‌ی از مدل اجزاء محدود شاه‌تیرهای مرکب.

توجه به آنکه در مدل آزمایشگاهی دو نمونه‌ی مذکور از سخت‌کننده‌ی طولی استفاده شده است، می‌توان از آنها برای ارزیابی دقت روش تحلیلی پیشنهادی در برآورد مقاومت برشی شاه‌تیر به خوبی استفاده کرد. این تذکر لازم است که جزئیات اجرایی، ابعاد، و خصوصیات مصالح شاه‌تیر در نظر گرفته شده در مطالعه‌ی حاضر مطابق مطالعات آزمایشگاهی اخیر^[۱۲] بوده و مدل‌سازی‌های اجزاء محدود براساس آن انجام شده است.

فشاری بطری شکل بدون آرماتور عرضی کافی، f_{cu} مقاومت فشاری استوانه‌ی بتن، و A_{st} سطح مقطع کوچک‌تر عمود بر محور دستک فشاری در یک انتهای است، که از رابطه‌های ۲۸ و ۲۹ به دست می‌آید:

$$A_{st} = d_{st} D_s \quad (28)$$

$$d_{st} = D_s \sin \omega \quad \omega = \tan^{-1} \left(\frac{a}{l} \right) \quad (29)$$

که در آن‌ها، D_s قطر گل میخ و d_{st} عرض دستک فشاری است. مقاومت برشی در ناحیه‌ی B را نیز می‌توان براساس ACI ۲۳۳-۱۸M-۰۵^[۱۳] از رابطه‌ی ۳۰ به دست آورد:

$$V_{C-B} = 0.17 \sqrt{f_{cu}} (B - b_f) d_s \quad (30)$$

به طوری‌که در آن، B عرض دال بتنی و d_s ضخامت مؤثر دال برای برش است. بنابراین ظرفیت برشی کلی دال بتنی برایر با مجموع مقاومت برشی ناحیه‌های B و D است و به صورت رابطه‌ی ۳۱ نوشته می‌شود:

$$V_C = V_{C-D} + V_{C-B} \quad (31)$$

با رسیدن بتن به ظرفیت برشی خود، شاه‌تیر مرکب دیگر تحمل بار بیشتر را ندارد و بنابراین مقاومت برشی نهایی شاه‌تیر مرکب از مجموع مقاومت برشی قسمت فولادی شاه‌تیر (V_s) و دال بتنی (V_c) به دست می‌آید (رابطه‌ی ۳۲):

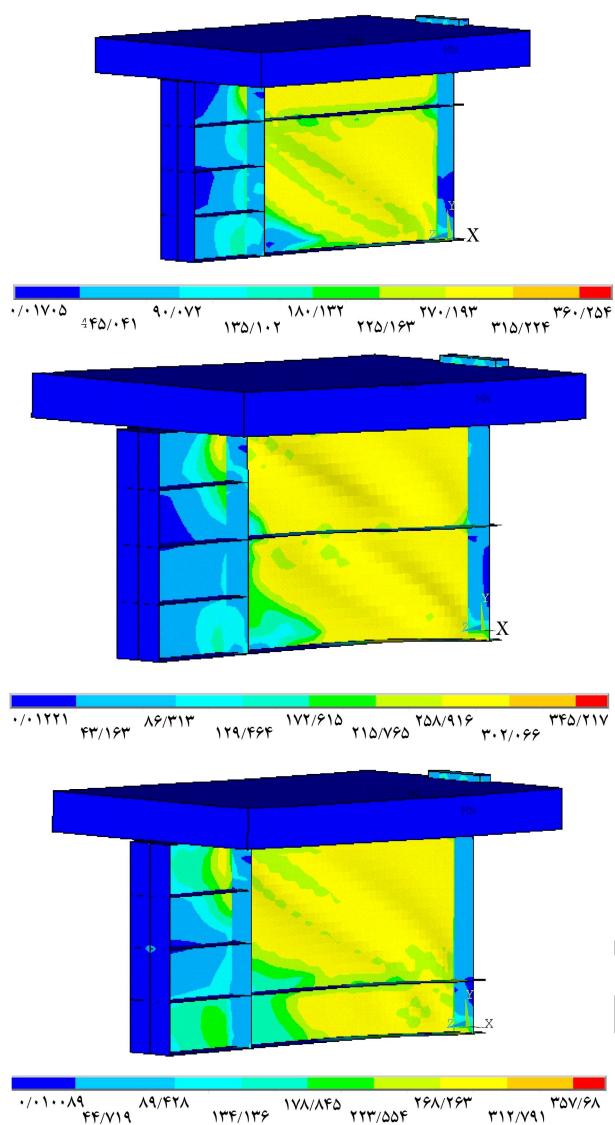
$$V_{ult} = V_s + V_c \quad (32)$$

۳. ارزیابی دقت روش پیشنهادی

در ادامه، دقت روش تحلیلی پیشنهادی در پیش‌بینی ظرفیت برشی شاه‌تیرهای مرکب با سخت‌کننده‌ی طولی با مقایسه‌ی نتایج به دست آمده از روش پیشنهادی و نتایج تحلیل‌های اجزاء محدود غیرخطی مورد ارزیابی قرار گرفته است. برای انجام تحلیل‌های اجزاء محدود از نرم افزار ANSYS توسعه داده شده است. بال شاه‌تیر، جان، و ورق‌های تقویتی قسمت فولادی با المان پوسته‌ی ۸ گرهی^[۱۴] SHELL281 و دال بتنی با المان SOLID185 مدل‌سازی شده است. آرماتورها و اتصالات برشی نیز به ترتیب با المان رابط LINK8 و المان گرهی ۲۰ SOLID95 مدل‌سازی شده است. در لنگر مثبت، زمانی که دال بتنی تحت فشار است، دال به طرف بال فولادی یا اتصالات برشی حرکت می‌کند و بنابراین نیروی فشاری بین آنها توسعه داده خواهد شد. تحت لنگر منفی، یعنی زمانی که دال در جهت مخالف حرکت می‌کند، فاصله‌ی میان بال و دال در امتداد اتصالات برشی به وجود می‌آید. برای مدل‌کردن این رفتار، المان‌های اتصال سطح به سطح CONTA174 و TARGE177 مدل‌سازی شده است. بر روی سطوح المان SOLID و پوسته‌ی قرار داده شده است. با تعریف ضریب اصطکاک، هر کدام از این زوج اتصالات قادر هستند لغزش بین دو سطح را مدل‌سازی کنند. در این پژوهش ضریب اصطکاک ۰.۴۵ و ۰.۵۰ فرض شده است. در تحلیل صورت‌گرفته، خصوصیات داده شده در مطالعات آزمایشگاهی اخیر^[۱۲] مورد استفاده قرار گرفته و رفتار فولاد با مدل کشسان خمیری کامل مدل‌سازی و مصالح به صورت کشسان و همسان‌گرد فرض شده است. برای اطلاعات بیشتر در مورد مقاومت فشاری بتن و فولاد می‌توان به مرجع مذکور^[۱۴] رجوع کرد.

نکته‌ی دیگری که در تحلیل رعایت شده است و لازم است در اینجا به آن اشاره شود، روش اعمال کماش در جان شاه‌تیر است. اگر بارگذاری بر روی شاه‌تیر کاملاً درون صفحه‌ی پانل جان باشد و این پانل نیز هیچ‌گونه نقص اولیه‌ی نداشته باشد،

دو نمونه‌ی شاه‌تیر انتخاب شده دیگر از مطالعات آزمایشگاهی مذکور^[۱۴] CPG۷ و CPG۸ هستند، که سخت‌کننده‌ی طولی در وسط پانل جان دارند. با

شکل ۱۴. تنش فون میسز برای شاه‌تیر مرکب با موقعیت‌های متفاوت سخت‌کننده طولی برای نمونه CPG۲ و چگونگی کمانش پانل جان با توجه به موقعیت سخت‌کننده طولی.

آزمایشگاهی V_{exp} ، که در جدول ۱ برای هر شاه‌تیر مرکب داده شده است، معرف نصف مقادیرداده شده در مرجع [۱۳] است. زیرا مقادیر ارائه شده در مرجع ذکور به بار گسیختگی شاه‌تیرها مربوط می‌شود، در حالی که مقادیر پیش‌بینی شده از این روش مربوط به مقاومت برشی یک پانل شاه‌تیر، یعنی نصف بار گسیختگی است. در ادامه، از دو دیدگاه تابع مورد بحث قرار گرفته است. ابتدا دقت روش تحلیلی پیشنهادی در برآورد ظرفیت برشی بررسی و سپس تأثیر سخت‌کننده‌های طولی در مقاومت برشی شاه‌تیرهای مرکب مطالعه شده است. مقادیر V_{ult}/V_{ANSYS} برای نمونه‌های CPG۱ تا CPG۴ که در جدول ۱ فهرست شده است، نشان می‌دهد که خطای روش تحلیلی پیشنهادی نسبت به مدل‌سازی اجزاء محدود کمتر از ۰/۸٪ است. این میزان خطای در روش‌های تحلیلی یک مقدار قابل قبول محسوب می‌شود. از آنجا که در نمونه‌های آزمایشگاهی CPG۱ تا CPG۴ از سخت‌کننده‌های طولی استفاده نشده است، نمی‌توان برای صحبت‌سنگی روش پیشنهادی در برآورد ظرفیت برشی به نتایج آزمایشگاهی آنها استناد کرد. اما به طور نسبی مقادیر نزدیک

از نظر تئوریک کمانش رخ نخواهد داد و بنابراین نمی‌توان تحلیل را کاملاً انجام داد. به عبارت دیگر، در چنین شرایطی لازم است یک تغییر مکان برونو صفحه‌بی به عنوان نقص اولیه به سازه اعمال شود. برای این منظور دو مرحله‌ی تحلیلی مجزا برای مطالعه‌ی عددی شاه‌تیر لحاظ شده است. در مرحله‌ی اول، تحلیل کمانشی مقادیر ویژه‌ی سازه برای پیش‌بینی مودهای کمانشی به کار گرفته شده و اولین مود حاصل از این تحلیل به عنوان تغییرشکل اولیه به منظور شبیه‌سازی پاسخ کمانشی ممکن به جان شاه‌تیر اعمال شده است. سپس در مرحله‌ی دوم، در حالی که تغییرشکل اولیه در جان شاه‌تیر وجود دارد، تحلیل غیرخطی اجزاء محدود انجام شده است. به این ترتیب اثرات کمانشی اجزاء فولادی در نتایج تحلیل در نظر گرفته شده است.

۲.۳. نتایج و بحث‌ها

اولین نتیجه‌بی که باید با استفاده از تحلیل‌های اجزاء محدود کنترل شود، آن است که هر کدام از پانل‌های «۱» و «۰» بتوانند میدان کشنشی غشایی مربوط به خود را توسعه دهند. به عبارت دیگر، وقتی سخت‌کننده‌ی طولی در نزدیکی بال تختانی قلار می‌گیرد، پانل «۱» باید بتوانند میدان کشنشی غشایی را درون خود توسعه دهد و وقتی سخت‌کننده‌ی مذکور در نزدیکی بال فوقانی واقع می‌شود، پانل «۰» باید این توانایی را داشته باشد. همچنین اگر سخت‌کننده در وسط پانل جان واقع شود، میدان کشنشی غشایی باید در هر دو پانل واقع شود. یادآوری می‌شود که روابط توسعه داده شده در بخش‌های گذشته براساس این ۳ حالت پایه‌بری شده است.

نتایج تحلیل‌های اجزاء محدود نشان می‌دهد که میدان کشنشی غشایی در پانل‌ها مطابق آنچه گفته شده است، وابسته به محل قرارگیری سخت‌کننده‌ی طولی در پانل‌های «۱» و «۰» توسعه می‌یابد. شکل ۱۴، توزیع تنش فون میسز را برای نمونه CPG۲ در ۳ حالت قرارگیری سخت‌کننده نشان می‌دهد و این نکته را اثبات می‌کند که هر پانل وابسته به محل سخت‌کننده، توانایی توسعه میدان کشنشی غشایی را دارد. بدیهی است در پانل‌هایی که میدان تنش غشایی شکل نمی‌گیرد، مقدار تنش برشی بحرانی کشسان (τ_{cr}) از تنش تسیلیم (τ_y) بزرگ‌تر است و لذا شرایط کمانش برای آن به وجود نخواهد آمد. اما توسعه میدان کشنشی غشایی در پانل‌ها نشان می‌دهد که تنش برشی بحرانی کشسان (τ_{cr}) از تنش تسیلیم (τ_y) کمتر است و بنابراین با رسیدن تنش برشی درون پانل به مقدار τ_{cr} ، ورق جان دچار کمانش می‌شود. در این هنگام است که تنش غشایی کشنشی در آن شکل می‌گیرد. شکل ۱۴، لحظه‌ی از بارگذاری را نشان می‌دهد که در یک یا هر دو پانل «۱» و «۰» تنش برشی موجود از τ_{cr} بزرگ‌تر شده و میدان کشنشی غشایی امکان توسعه یافته و ورق جان دچار کمانش شده است. به این ترتیب فرض اولیه‌بی که برای توسعه‌ی روابط تحلیلی انجام شده بود، اثبات می‌شود. اکنون می‌توان نتایج حاصل از روش تحلیلی در پیش‌بینی ظرفیت برشی شاه‌تیر را با نتایج اجزاء محدود مقایسه کرد و دقت روش تحلیلی را مورد سنجش قرار داد.

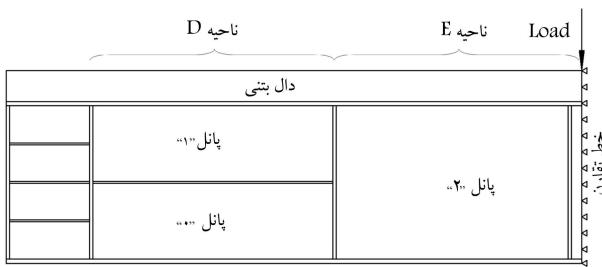
برای این منظور با استفاده از روش تحلیلی پیشنهادی مقاومت برشی بخش فولادی شاه‌تیر V_{cr} ، مقاومت برشی بحرانی قسمت فولادی شاه‌تیر برای هر پانل V_{cr} ، مقاومت برشی دال بتی V_c ، و مقاومت نهایی شاه‌تیرهای مرکب V_{ult} محاسبه شده و در جدول ۱، همراه با مقادیر پیش‌بینی شده با نتایج اجزاء محدود متناظر آن V_{ult}/V_{ANSYS} فهرست شده است. در دو سطون انتهایی جدول، مقادیر V_{ult}/V_{ANSYS} و V_{ult}/V_{exp} ارائه شده است که به ترتیب نشان‌دهنده‌ی نسبت مقاومت برشی نهایی پیش‌بینی شده با روش تحلیلی (V_{ult}) به مقادیر متناظر به دست آمده از اجراء محدود (V_{exp}) و آزمایشگاهی (V_{exp}) است. این تذکر لازم است که مقادیر

جدول ۱. مقایسه‌ی مقاومت برشی نهایی شاه‌تیرهای مرکب با سخت‌کننده‌ی طولی مربوط به نمونه‌های CPG۱ تا CPG۴.

$\frac{V_{ult}}{V_{exp}}$	$\frac{V_{ult}}{V_{ANSYS}}$	V_{exp} (Kn)	V_{ANSYS} (Kn)	V_{ult} (Kn)	V_{s1} (Kn)	V_{s0} (Kn)	V_{cr1} (Kn)	V_{cr0} (Kn)	V_c (Kn)	h (mm)	شاه تیر
۱/۰۸	۱/۰۴	۴۳۱	۴۴۸	۴۶۶	۲۶۷	۹۸	۵۴	۹۸	۱۰۱	۱۸۷,۵	CPG۱-T
۱/۰۵	۱/۰۲	۴۲۱	۴۴۳	۴۵۳	۲۱۶	۱۳۶	۷۵	۷۵	۱۰۱	۳۷۵	CPG۱-M
۱/۰۸	۱/۰۶	۴۲۱	۴۴۰	۴۶۶	۹۸	۲۶۷	۹۸	۵۴	۱۰۱	۳۶۲,۵	CPG۱-B
۱/۲۶	۱/۰۷	۵۶۲	۶۶۰	۷۰۶	۲۴۴	۱۶۴	۲۵۰	۱۶۴	۹۸	۱۸۷,۵	CPG۲-T
۱/۲۹	۱/۰۳	۵۶۲	۷۰۲	۷۲۴	۲۱۳	۳۱۳	۳۱۳	۳۱۳	۹۸	۳۷۵	CPG۲-M
۱/۲۶	۱/۰۸	۵۶۲	۶۵۶	۷۰۶	۱۶۴	۴۴۴	۱۶۴	۲۵۰	۹۸	۳۶۲,۵	CPG۲-B
۱/۰۱	۱/۰۳	۵۴۲	۵۳۱	۵۵۱	۲۶۷	۹۸	۵۴	۹۸	۱۸۳	۱۸۷,۵	CPG۳-T
۱/۰۱	۱/۰۲	۵۴۲	۵۲۷	۵۴۸	۲۱۶	۱۳۶	۷۵	۷۵	۱۸۳	۳۷۵	CPG۳-M
۱/۰۱	۱/۰۴	۵۴۲	۵۲۵	۵۵۱	۹۸	۲۶۷	۹۸	۵۴	۱۸۳	۳۶۲,۵	CPG۳-B
۱/۱۶	۱/۰۷	۶۷۵	۷۳۶	۷۸۴	۴۴۴	۱۶۴	۲۵۰	۱۶۴	۱۷۶	۱۸۷,۵	CPG۴-T
۱/۱۹	۱/۰۳	۶۷۵	۷۷۹	۸۰۲	۲۱۳	۳۱۳	۳۱۳	۳۱۳	۱۷۶	۳۷۵	CPG۴-M
۱/۱۶	۱/۰۸	۶۷۵	۷۲۹	۷۸۴	۱۶۴	۴۴۴	۱۶۴	۲۵۰	۱۷۶	۳۶۲,۵	CPG۴-B

جدول ۲. مقایسه‌ی مقاومت برشی نهایی شاه‌تیرهای مرکب با سخت‌کننده‌ی طولی مربوط به نمونه‌های CPG۷ و CPG۸.

$\frac{V_{ult}}{V_{exp}}$	$\frac{V_{ult}}{V_{ANSYS}}$	V_{exp} (Kn)	V_{ANSYS} (Kn)	V_{ult} (Kn)	V_{s2} (Kn)	V_{s1} (Kn)	V_{s0} (Kn)	V_{cr1} (Kn)	V_{cr0} (Kn)	V_c (Kn)	شاه تیر
۰,۹۱	۰,۹۶	۴۳۶	۴۱۲	۳۹۶	۲۶۷	۱۵۸	۱۱۶	۵۰	۷۵	۷۵	۱۲۹
۱/۰۳	۱/۰۵	۶۲۹	۶۱۶	۶۴۶	۵۱۷	۳۱۳	۲۱۳	۲۰۸	۳۱۳	۳۱۳	۱۲۹

شکل ۱۵. نمونه‌یی از شاه‌تیرهای مرکب CPG۷ و CPG۸ با سخت‌کننده‌ی طولی و عرضی.

نسبت عمق به ضخامت است. همچنین این‌گونه سخت‌کننده‌ها در شاه‌تیرهای با دهانه‌ی کوتاه، که مود برشی بر رفتار آنها حاکم است، نمی‌تواند مؤثر واقع شود. اما در شاه‌تیرهای با دهانه‌ی بلند و نسبت عمق به ضخامت کم، تأثیر افزودن سخت‌کننده‌ی طولی در مقاومت برشی قابل توجه بوده است، به طوری که در مطالعه‌ی حاضر به طور متوسط در حدود ۲۵٪ برآورده شده است.

نتایج ارائه شده در جدول ۲ مربوط به شاه‌تیرهای CPG۷ و CPG۸ است. مقاومت برشی این‌گونه شاه‌تیرهای مرکب که با هر دو سخت‌کننده‌ی عرضی و طولی مقاوم شده‌اند، مطابق شکل ۱۵ با فرض اینکه اثر لنگر خمی در هر پانل در نظر گرفته نشود، مساوی کمترین مقاومت برشی ناحیه‌ی D و ناحیه‌ی E است. جدول ۲ نشان می‌دهد که مجموع V_{s0} و V_{s1} مربوط به ناحیه‌ی D برای هر دو شاه‌تیر بزرگ‌تر از V_{s2} است. بنابراین مقاومت برشی نهایی از مجموع V_{s2} و V_c بدست می‌آید. دو نسبت V_{ult}/V_{exp} و V_{ult}/V_{ANSYS} دقت کافی برای اعداد پیش‌بینی شده توسط روش تحلیلی پیشنهادی است، که در

به یک V_{ult}/V_{exp} در نمونه‌های CPG۱ و CPG۳ که سخت‌کننده‌ی طولی تأثیر چندانی در افزایش ظرفیت برشی شاه‌تیر نداشته است، می‌تواند بیان‌گر دقیق روابط ارائه شده باشد. همچنین خلاصه‌ی نتایج تحلیل‌ها برای نمونه‌های CPG۷ و CPG۸ که مطابق نمونه‌های آزمایشگاهی، سخت‌کننده‌ی طولی در یکی از پانل‌های خود دارند، در جدول ۲ فهرست شده است. مقادیر V_{ult}/V_{exp} برای دو نمونه‌ی ذکر شده، که کاملاً شبیه نمونه‌ی آزمایشگاهی مدل سازی شده‌اند، نشان می‌دهد که خطای روش تحلیلی پیشنهادی در نمونه‌ی CPG۷ حدود ۹٪ و در نمونه‌ی CPG۸ در حدود ۳٪ مقداری است که توسط آزمایش بدست آمده است. این نتایج نیز می‌توانند بیان‌گر دقیق قابل قبول روابط ارائه شده باشد.

در بخش دوم، نتایج از دیدگاه تأثیر سخت‌کننده‌ی طولی در مقاومت برشی شاه‌تیر بررسی شده است. همان‌طور که قبل عنوان شده است، مقادیر V_{ult}/V_{exp} در جدول ۱ نشان‌دهنده‌ی افزایش مقاومت برشی شاه‌تیرهای با سخت‌کننده‌ی طولی نسبت به شاه‌تیرهای بدون سخت‌کننده است. شاه‌تیرهایی که در مود برشی گسیخته می‌شوند، شاه‌تیرهایی هستند که دهانه‌ی کوتاه دارند و اثر لنگر خمی در آنها قابل اغراض است. به عبارت دیگر، در این‌گونه شاه‌تیرها نسبت عمق - به - ضخامت (d/t)، زیاد است. در این موارد، قراردادن سخت‌کننده‌ی طولی تأثیر چندانی در مقاومت برشی ندارد. با افزودن سخت‌کننده‌های طولی به شاه‌تیرهای CPG۱ و CPG۳ که دارای نسبت عمق - به - ضخامت (d/t) ۲۵٪ هستند، افزایش مقاومت برشی به ترتیب در حدود ۸٪ و ۱٪ بوده است. بنابراین افزودن سخت‌کننده‌ی طولی به این‌گونه شاه‌تیرها، توجیه‌پذیر نیست. اما شاه‌تیرهای CPG۲ و CPG۴ با نسبت عمق - به - ضخامت (d/t)، ۱۵٪ در زمانی که با سخت‌کننده‌ی طولی مقاوم شده‌اند، به ترتیب افزایش مقاومت در حدود ۳۰٪ و ۲۰٪ از خود نشان داده‌اند. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که تأثیر سخت‌کننده‌های طولی در مقاومت برشی وابسته به

آن بیشینه‌ی خطأ در حدود $9 \pm 9\%$ بوده و مقدار قابل قبولی برای یک روش تحلیلی است.

t_{sh}: عرض بال شاهتیر؛

C_c: فاصله‌ی طولی مفاصل خمیری در بال فشاری؛

C_t: فاصله‌ی طولی مفاصل خمیری در بال کششی؛

D_s: قطر سرگل میخ یا همان اتصالات برشی؛

a: عمق پانل جان؛

d_{r6}: فاصله از تار خنثی خمیری تا آرماتور بالای دال بتی؛

d_{r7}: فاصله از تار خنثی خمیری تا آرماتور پایین دال بتی؛

d_s: عمق مؤثر دال در برش؛

E: مدول کشسانی؛

f_{ce}: مقاومت فشاری مؤثر عضو فشاری بتی؛

f_{cu}: مقاومت فشاری استوانه‌یی بتن؛

h: فاصله‌ی سخت‌کننده‌ی طولی تا پایین شاهتیر؛

l: فاصله‌ی اتصالات برشی؛

M_p: لنگر خمیری مقاوم بال فولادی در کشش؛

M_{pn}: لنگر خمیری مقاوم بال مرکب؛

P_{7,t}: نیروی خمیری در لایه‌ی پایین آرماتورهای دال بتی؛

P_{7,s}: نیروی خمیری در لایه‌ی بالای آرماتورهای دال بتی؛

t: ضخامت جان؛

t_e: عمق دال بتی؛

t_f: ضخامت بال فولادی؛

V_b: مقاومت برشی دال بتی؛

V_c: مقاومت برشی شاهتیر فولادی با سخت‌کننده‌ی قطربی؛

V_{exp}: برش بحرانی؛

V_{ult}: مقاومت برشی نهایی شاهتیر مرکب با سخت‌کننده‌ی دهانه؛

z₁: زاویه‌ی مورب تنش غشایی کششی؛

θ_d: زاویه‌ی مورب قطربی پانل برشی؛

k: ضریب کماش برشی؛

n: ضریب پواسون؛

σ_t: تنش غشایی واردۀ بر میدان کششی؛

σ_{t,y}: تنش غشایی تسليم بر میدان کششی؛

σ_{yw}: تنش تسليم آرماتورهای طولی؛

σ_{yw}: تنش تسليم جان؛

τ_{cr}: تنش بحرانی، کشسان در جان.

۴۔ نتیجہ گیری

در این پژوهش یک روش تحلیلی برای تعیین رفتار گسیختگی و ظرفیت برشی نهایی شاه تیرهای مرکب بتی - فولادی با سخت کنندگی طولی ارائه شده است. در روش مذکور، مودهای گسیختگی ممکن براساس موقعیت قرارگیری سخت کنندگی طولی در نظر گرفته شده است. این روش ساده است و نیازمند محاسبات پیچیده‌ی ریاضی نیست. روش پیشنهادی بر روی تعدادی از شاه تیرهای آزمایش شده توسعه پژوهشگران دیگر به کار گرفته شده و نتایج با مقادیر به دست آمده از روش المان محدود با استفاده از نرم افزار ANSYS برای ارزیابی تأثیر سخت کنندگاهای مورد مقایسه قرار گرفته است. با توجه به اختلاف کم بین نتایج پیش‌بینی شده از روش تحلیلی پیشنهادی و مدل‌های المان محدود می‌توان نتیجه گرفت که روش پیشنهادی، دقیق‌تر کافی برای طراحی شاه تیرهای مرکب با سخت کنندگی طولی دارد. در تمامی نمونه‌های CPG۱ تا CPG۴، روش تحلیلی پیشنهادی توانسته است ظرفیت برشی شاه تیر را با خطای کمتر از ۸٪ نسبت به مقدار به دست آمده از تحلیل اجزاء محدود پیش‌بینی کند. همچنین این روش تحلیلی مقادیر ظرفیت برشی شاه تیرهای CPG۷ و CPG۸ که کاملاً شیوه نمونه‌های آزمایشگاهی در نظر گرفته شده‌اند، را با خطای کمتر از ۹٪ برآورد کرده است. همچنین مقادیر V_{exp} و V_{ANSYS} در این دو نمونه، صحبت روش مدل‌سازی اجزاء محدود غیرخطی انجام گرفته در این مطالعه را به اثبات می‌رساند.

تقدیر و تشکر

همچنین از همکاری مسؤولان سایت کامپیوتری دانشگاه ملی مالزی که تحلیل‌های ANSYS در آنجا انجام شده است، کمال تشریک را دارند.

فهرست علائم

- A_{rb} : سطح مقطع آرماتور طولی در پایین دال بتنی؛
- A_{rt} : سطح مقطع آرماتور طولی در بالای دال بتنی؛
- a : ارتفاع اتصالات برشی؛
- B : عرض دال بتنی؛
- b : عرض پائل جان؛

(References) مراجع

- Basler, K. and Thurlimann, B., *Literature Survey on Stability of Plate Girders*, Fritz Engineering Laboratory, Report No. 251.1 (1957).
 - Cooper, P.B., *Literature Survey on Longitudinally Stiffened Panels*, Fritz Engineering Laboratory, Report No. 251.2 (1957).
 - Lee, S.C. and Yoo, C.H. "Experimental study on ultimate shear strength of web panels", *J. Struct. Eng.*, **125**(8), pp. 838-846 (1999).
 - White, D.W. and Barker, M.G. "Shear resistance of

- transversely stiffened steel Igirders”, *J. Struct. Eng.*, **134**(9), pp. 1425-1436 (2008).
5. Basler, K. “Strength of plate girders in shear”, *J. Struct. Div.*, **87**(10), pp. 151-180 (1961).
 6. Gaber, E. “Beulversuche an modelltragern aus stahl”, *Bautechnik*, **22**, p. 6 (1944).
 7. Massonnet, C. “Essais de voilement sur poutres a lame raidies” *Memoires AIPC*, Zurich **14**, pp. 125-186 (1954).
 8. Rockey, K.C. “Shear buckling of a web reinforced by vertical stiffeners and a central horizontal stiffener”, *Aluminum Development Association*, **17**, p. 161-171 (1957).
 9. D'Apice, M.A. and Cooper, P.B., *Static Bending Tests on Longitudinally Stiffened Plate Girders*, Fritz Engineering Laboratory, Report No. 304.5 (1965).
 10. Fielding, D.J. and Cooper, P.B., *Static Shear Tests on Longitudinally Stiffened Plate Girders*, Fritz Engineering Laboratory, Report No. 304.7 (1965).
 11. Alinia, M.M., Shakiba, M. and Habashi, H.R. “Shear failure characteristics of steel plate girders”, *Thin-Walled Structures*, **47**(12), pp. 1498-1506 (2009).
 12. Moon, J., Yi, J., Choi, B.H. and Lee, H.E. “Shear strength and design of trapezoidally corrugated steel webs”, *J. Constr. Steel Res.*, **65**(5), pp. 1198-1205 (2009).
 13. Narayanan, R., Al-Amery, R.I.M. and Roberts, T.M. “Shear strength of composite plate girders with rectangular web cut-outs”, *J. Constr. Steel Res.*, **12**(2), pp. 151-166 (1989).
 14. Baskar, K. and Shanmugam, N.E. “Steel-concrete composite plate girders subject to combined shear and bending”, *J. Constr. Steel Res.*, **59**(4), pp. 531-557 (2003).
 15. Porter, D.M. and Cherif, Z.E.A., *Ultimate Shear Strength of Thin Webbed Steel and Concrete Composite Girders*, Elsevier Applied Science Publishers, pp. 55-64 (1987).
 16. Roberts, T.M. and Al-Amery, R.I.M. “Shear strength of composite plate girders with web cutouts”, *J. Struct. Eng. ASCE*, **117**(7), pp. 1897-1910 (1991).
 17. Queiroz, F.D., Vellasco, P.C.G.S. and Nethercot, D.A. “Finite element modelling of composite beams with full and partial shear connection”, *J. Constr. Steel Res.*, **63**(4), pp. 505-521 (2007).
 18. Darehshouri, S., Shanmugam, N.E. and Osman, S. “Collapse behavior of composite plate girders loaded in shear”, *J. Struct. Eng.*, **138**(3), pp. 318-326 (2012).
 19. Hayatdavoodi, A. and Shanmugam, N.E. “Web buckling and ultimate strength of composite plate girders subjected to shear and bending”, *Int. J. Struct. Stab. Dy.*, **15**(2), 18 p. (2015).
 20. Dehghani, A., Hayatdavoodi, A.A. and Nateghi-A, F. “Behavior and ultimate shear strength of composite plate girder with diagonal stiffener”, *Sharif J., Civil Eng.*, **32-2**(1.2), pp. 37-46 (2016).
 21. Porter, D.M., Rockey, K.C. and Evans, H.R. “The collapse behaviour of plate girders loaded in shear”, *Struct. Eng.*, **53**(8), pp. 313-325 (1975).
 22. Timoshenko, S. and Gere, J.M., *Theory of Elastic Stability*, 2nd ed., McGraw-Hill, New York, U.S.A. (1965).
 23. Yonezawa, H., Miakami, I., Dogaki, M. and Uno, H. “Shear strength of plate girders with diagonally stiffened webs”, *Proceedings of the Japan Society of Civil Engineers*, **1978**(269), pp. 17-27 (1978).
 24. BS 5950: Part 1, *Structural Use of Steelwork in Building. British Standard Code of Practice for Design in Simple and Continuous Construction*, Hot Rolled Sections, British Standards Institution (1990).
 25. American Concrete Institute (ACI), *Building Code Requirements for Structural Concrete and Commentary*, ACI 318M-05, Detroit (2005).
 26. ANSYS, *User's Manual*, Version 11, Ansys (2009).